

Arrest

nr. 178 799 van 30 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. TYTGAT *loco* advocaat M. OGUMULA en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U beschikt over de Soedanese nationaliteit en werd geboren op 25 juni 1986 in Khartoem. Op 25 november 2013 moest u verplicht beginnen aan uw nationale dienst in het Soedanees leger. Op 19 september 2014 kreeg u 21 dagen vakantie maar u werd op de achtste dag al terug geroepen naar de militaire basis waar u gestationeerd was. Er werd u daar meegedeeld dat jullie naar West Soedan moesten gaan. Vele soldaten weigerden dit echter en toen werd de groep opgedeeld in twee groepen; degenen die weigerden te gaan naar West Soedan en degenen die wel wilden gaan. U ging bij de groep staan die weigerde te gaan. Deze groep werd hierna meegenomen naar de Al Harbi gevangenis waar u zeven maanden opgesloten zat en er mishandeld werd.

Na zeven maanden werd u meegenomen naar Port Soedan van waar u op 30 mei 2015 naar de grens met Egypte gestuurd werd. In het grensgebied tussen Soedan en Egypte moest u de goederen

controleren die over de grens getransporteerd werden. Op 27 juli deserteerde u uit het leger en vertrok u met behulp van een smokkelaar te voet en met de wagen naar Cairo, Egypte waarna u met de trein doorreisde naar Alexandrië. Na drie dagen vertrok u dan in een boot naar Italië waar u 11 dagen later aankwam. U reisde daarna verder met de trein via Parijs naar België waar u aankwam op 22 augustus 2015 en er asiel aanvraag op 24 augustus 2015.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u in september 2014 vervroegd uit verlof moest terugkeren en dat u van de commander van uw eenheid de informatie kreeg dat u naar "West Soedan moest gaan" en u en de andere soldaten er toen "preken" kregen die het duidelijk maakten dat het "een etnisch probleem" was (zie gehoorverslag CGVS p.8). De soldaten die naar West Soedan wilden gaan vechten moesten dan aan de ene kant gaan staan en degenen die weigerden moesten aan de andere kant gaan staan.

Er werd u gevraagd welke preken u te horen kreeg toen u terug kwam uit vakantie en u bleef erg vaag over wat er toen gezegd werd; u zei dat ze aan het preken waren over "etnische onderwerpen" en over de verschillende organisaties maar dat er geen link was met de nationale defensie en dat ze zouden gezegd hebben dat iedereen graag de macht heeft (zie gehoorverslag CGVS p.9).

Toen er u dan gevraagd werd wat er op dat moment concreet gezegd werd zei u opnieuw dat het een etnisch conflict is, "over de dingen die aan de universiteiten werden uitgedeeld, over de nieuwe generatie, het is een soort van brainwashen, om de anderen te haten, al die dingen die geen verband hebben met de nationale defensie, dat is onmogelijk om te aanvaarden" (zie gehoorverslag CGVS p.9). Er moest opnieuw vastgesteld worden dat u erg vaag blijft over wat er dan op dat moment aan u gezegd werd en dat u niet op de u gestelde vraag antwoordt.

Gevraagd wat u bedoelde toen u zei dat het een etnisch conflict betreft zei u dat het over het scheiden van Soedan gaat, zoals het vroegere conflict met het zuiden waarin uw broer overleed.

U werd er dan op gewezen dat u erg vaag bleef over wat er toen gezegd werd op het moment dat u terug kwam uit vakantie en er werd u dan gevraagd waarom er mensen naar West Soedan gestuurd werden en waar precies in West Soedan. U zei dat het conflict in Talodi was maar dat u het niet zeker was maar dat het in het algemeen in West Soedan was. U herhaalde dan opnieuw dat het een etnisch probleem was en maakte opnieuw de vergelijking met het vroegere conflict in het zuiden van Soedan. U werd dan opnieuw gevraagd welk conflict er in het Westen van Soedan gaande was en u zei opnieuw dat het hetzelfde probleem was als in het vroegere conflict in het zuiden, dat het een etnisch probleem was en dat er nu veel families zijn in het westen die in de open lucht verblijven (zie gehoorverslag CGVS p.10).

Ook toen er u gevraagd werd wat men dan concreet zei in het leger over het conflict in het Westen en tegen wie u daar zou moeten gaan vechten, ontweek u de u gestelde vraag en gaf u het volgende vage antwoord: "ja, er is een oorlog, een conflict, ze zeiden dat die mensen tegen het land waren". Gevraagd over welke mensen u het dan had ontwijkt u opnieuw de vraag en zegt u dat het een etnisch probleem is dat ook zonder het leger kan opgelost worden. Wanneer u dan de vraag opnieuw gesteld wordt, tegen wie het Soedanese leger dan vecht in het westen zegt u dan dat "het Soedanees leger en het leger van het westen 1 leger zou moeten zijn maar dat ze tegen elkaar vechten en dat de slachtoffers onschuldige mensen zijn" (zie gehoorverslag CGVS p.10).

Er moet dus vastgesteld worden dat u na het herhaaldelijk ontwijken van de u gestelde vragen over wat men u dan precies zei toen men u vroeg om te gaan vechten in "het westen van Soedan" enkel in de meest vage bewoordingen over een conflict in "West Soedan" spreekt zonder op een enkel moment concreet te worden.

Er werd u dan gevraagd waar precies in het westen van Soedan er een conflict gaande is en u zei dat er in het westen overall problemen zijn, van Damazin tot de Nuba bergen maar dat dit in het algemeen is. U verklaarde dan niet te weten in welke Soedanese staat de stad Damazin ligt en ook niet te weten in welke staat de Nuba bergen liggen in Soedan want "in west Soedan is het 1 gebied" en u kent de opdelingen niet (zie gehoorverslag CGVS p.10).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de stad Damazin de hoofdstad is van de Blauwe Nijl staat, in **het zuidoosten van Soedan** en dat de Nuba bergen in de provincie Zuid-Kordofan liggen in **het zuiden van Soedan**. Ook Talodi, waarover u zei dat het conflict daar was (zie hierboven) ligt in Zuid-Kordofan en dus niet in het westen van Soedan.

Er werd u dan gevraagd waar Darfoer ligt in Soedan en u zei dat Darfoer in het westen ligt. Gevraagd of het leger jullie dan naar Darfoer wilde sturen, bevestigde u dat. Gevraagd waarom u dat dan niet eerder

zei en waarom u het bleef hebben over het "westen van Soedan", zei u enkel dat u het idee niet aanvaardde om tegen uw broeders te gaan vechten in het Westen (zie gehoorverslag CGVS p.10).

Hoewel u dus voortdurend bleef verklaren dat men u in het leger gevraagd zou hebben om naar het "westen van Soedan te gaan" geeft u, wanneer u herhaaldelijk gevraagd wordt welk conflict er dan gaande is in het westen van Soedan, enkel plaatsnamen die niet in het westen van Soedan liggen maar in het zuiden of zuidoosten van Soedan (in Zuid-Kordofan en in de Blauwe Nijl staat) om dan, pas nadat de Protection Officer u letterlijk vroeg of u dan naar Darfoer ging gestuurd worden, te zeggen dat het leger u naar Darfoer wilde sturen.

Er moet vastgesteld worden dat u tegenstrijdige en zeer vage verklaringen aflegt over waar het leger u naartoe zou willen gestuurd hebben. U hebt het voortdurend over het westen van Soedan en het conflict daar maar wanneer u dan gevraagd om concreet plaatsen te benoemen in het westen van Soedan, geeft u namen van plaatsen die niet in het westen liggen van Soedan.

Het conflict in het westen van Soedan is het conflict in Darfoer (zie informatie in de blauwe map) en niet het conflict in de provincies Blauwe Nijl en Zuid-Kordofan. U haalt hier duidelijk deze twee verschillende conflicten door elkaar, wat allerm minst geloofwaardig is voor iemand die verklaarde als soldaat een bevel geweigerd te hebben om deel te nemen aan het conflict in het westen van Soedan.

Pas nadat er u gevraagd werd waar Darfoer in Soedan ligt, wat u correct in het westen van Soedan situeerde, en er u dan gevraagd werd of het naar daar was dat het leger u wilde sturen, bevestigt u dan dat het leger u naar Darfoer wilde sturen.

Wanneer er u dan gevraagd werd wat er gebeurt in Darfoer en of u het conflict in Darfoer kon uitleggen aan de Protection Officer zei u dat u het zou kunnen uitgelegd hebben als u naar daar gegaan was maar dat u geweigerd hebt om er naartoe te gaan (zie gehoorverslag CGVS p.11). Gevraagd waarom u dan weigerde om ernaartoe te gaan, als u niet weet wat er daar gaande is, ontwijkt u opnieuw de u gesteld vraag en antwoordde u met de volgende vragen; "een persoon die getraind wordt en een geweer krijgt om binnen Soedan te gaan, om tegen wie te vechten? Om wat te doen? Als ze me naar een basis brengen en ik krijg een preek en ze zeggen dat er vijanden zijn in West Soedan, als ik een geweer krijg, wat moet ik daar gaan doen?"

Wanneer er u dan gevraagd wordt wat het Soedanese leger in West Soedan, Darfoer, doet zegt u dat dit geen vraag is en dat de PO deze vraag al drie keer stelde en dat men naar daar gaat met een wapen om te vechten. Ook de vraag tegen wie het Soedanese leger dan vecht in Darfoer ontwijkt u en u zegt enkel dat Soedanezen tegen Soedanezen vechten. Wanneer u dan gevraagd wordt of dat alles is wat u weet over het conflict in Darfoer zegt u dat dit alles is wat u weet over de problemen in West Soedan en dat u naar hier kwam omdat u de details van de incidenten niet wil weten en uw informatie zegt dat de mensen daar gemarginaliseerd worden en ontheemd worden "omwille van macht" (zie gehoorverslag CGVS p.11). Opnieuw moet dus vastgesteld worden dat u enkel in de meest vage bewoordingen over het conflict in Darfoer kan spreken en dat terwijl u verklaarde dat u zou geweigerd hebben om daarnaartoe gestuurd te worden als soldaat. Wanneer u dan gevraagd wordt of u kon uitleggen wat u bedoelde met "omwille van macht" herhaalt u dit gewoon en vraagt u dan aan de PO of hij zou gaan moesten ze hem een wapen geven. Opnieuw ontwijkt u dus de u gestelde vraag en wanneer u er op gewezen wordt het enkel aan de PO is om vragen te stellen tijdens uw gehoor op het CGVS zegt u dat de PO dezelfde vraag niet negen keer opnieuw moet stellen en dat het uw plicht is om te antwoorden maar dat u niet drie keer moet antwoorden als de PO u drie keer dezelfde vraag stelt (zie gehoorverslag CGVS p.11).

Er moet dus vastgesteld worden dat u het eerst over het conflict in West Soedan hebt waar het Soedanese leger u naartoe zou willen sturen hebben om dan enkel plaatsen te kunnen noemen die niet in het westen van Soedan liggen maar in andere conflictgebieden in het zuiden en zuidoosten van Soedan. U verklaart dan later dat het leger u naar Darfoer wilde sturen waarna moet vastgesteld worden dat u eigenlijk helemaal niets afweet van het conflict in Darfoer en niet weet tegen wie het Soedanese leger daar zou vechten. Uw uitleg voor het feit dat u niets over het conflict weet in Darfoer namelijk dat u er niets over weet omdat u weigerde om daarnaartoe te gaan kan allerm minst overtuigen. Dat u als soldaat in het Soedanees leger een dergelijk groot risico zou nemen om het bevel om naar "west Soedan" te gaan te weigeren terwijl u eigenlijk niet weet welk conflict daar gaande is en tegen wie het Soedanees leger daar vecht, is niet geloofwaardig. Dat u verschillende binnenlandse conflicten in Soedan door elkaar haalt, ondergraaft verder uw verklaringen dat men u in het Soedanees leger gevraagd zou hebben om deel te nemen aan het conflict in West Soedan.

Omwille van de hierboven aangehaalde argumenten kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat het Soedanese leger u gevraagd zou hebben om deel te nemen aan een conflict in West Soedan.

U verklaarde dat u uit het leger deserteerde omdat u het bevel om naar West Soedan niet zou opgevolgd hebben waarna u zeven maanden in de gevangenis zou gezeten hebben. Aangezien er geen

geloof gehecht wordt aan uw verklaringen over uw weigering om deel te nemen aan een conflict in Soedan, kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u uit het Soedanese leger zou gedeserteerd zijn.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u dus niet aannemelijk kunnen maken dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Wat betreft het door u neergelegde medisch attest waarin dokter Philippe (D.V.) vaststelt dat uw trommelvliezen geperforeerd zijn; deze verandert de hierboven gedane vaststelling niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker legt na de sluiting der debatten per aangetekende schrijvens en door middel van aanvullende nota's tweemaal hetzelfde psychologisch attest neer (rechtsplegingsdossier, stukken 11 en 13). Hij beweert in zijn aanvullende nota's dat dit hem ter terechtzitting zou zijn gevraagd en dat aan hem een termijn zou zijn verleend om dit attest neer te leggen.

2.2. Ter terechtzitting van 21 oktober 2016 werden de debatten in onderhavige zaak gesloten en werd deze zaak in beraad genomen. Op geen enkel ogenblik werd tijdens deze terechtzitting melding gemaakt van enig psychologisch attest; laat staan dat aan verzoeker zou zijn gevraagd om zulk attest neer te leggen of dat hem hiertoe een termijn van vier dagen zou zijn geboden. Verzoeker vraagt bovendien geen heropening van de debatten en voert hieromtrent geen argumenten aan.

Indien wegens de voorlegging van nieuwe gegevens de heropening der debatten zou moeten worden bevolen, moet een nieuwe rechtsdag worden vastgesteld en moet de tegenpartij in de gelegenheid worden gesteld de voorgebrachte nieuwe gegevens te onderzoeken en hieromtrent standpunt in te nemen. Dergelijke vertraging valt niet te verenigen met de door de wetgever gewilde snelle afhandeling van de asiëldossiers. De wetgever heeft niet alleen de behandelingstermijn heel kort gehouden, doch heeft tevens gewild dat nieuwe gegevens ten laatste op de door de Raad vastgestelde rechtsdag worden aangebracht. Eén en ander leidt tot het besluit dat de Raad de wil van de wetgever zou miskennen wanneer hij de debatten zou heropenen om reden dat de asielzoeker tijdens het beraad nieuwe gegevens heeft ontdekt (RvS 8 oktober 2008, nr.186.908). Het door verzoeker bijgebrachte stuk werd, hoewel het dateert van ongeveer een week voor de terechtzitting, aan de Raad overgemaakt na de sluiting der debatten. Derhalve wordt dit, gelet op het voorgaande, niet in aanmerking genomen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker beroept zich inzake de weigering van de vluchtelingenstatus in een eerste middel op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Hij geeft een algemene uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen. Vervolgens wijst hij op de aangevoerde feiten en de vrees in zijn hoofd. Verzoeker is van mening dat hij tijdens het gehoor bij het CGVS voldoende elementen naar voor heeft gebracht waaruit blijkt dat hij vervolgd werd door het Soedanese leger.

Wegens voormelde vervolging leidt verzoeker tot op heden aan psychologische problemen waarvan het bewijs in het administratief dossier te vinden is. Hieruit blijkt dat de persoonlijke en psychische toestand van verzoeker werd aangetast wegens de vervolging door het Soedanese leger. Daarnaast heeft verzoeker overtuigende verklaringen afgelegd.

3.1.2. Verzoeker beroept zich inzake de weigering van de vluchtelingenstatus in een tweede middel op de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht.

De bestreden beslissing bevat volgens hem slechts lichtzinnige overwegingen.

Verzoeker ontkent vragen te hebben ontweken. Hij betoogt:

“Uit het gehoorverslag stelt Uw zetel vast dat verzoeker antwoord aan alle gestelde vragen gegeven heeft. Soms worden bepaalde vragen meer dan drie keren gesteld terwijl verzoeker reeds antwoord over deze vragen gegeven heeft. Natuurlijk heeft dat geen zin om één bepaald vraag 5 à 6 keren te herhalen terwijl verzoeker reeds antwoord hieromtrent gegeven heeft.

Dat verzoeker de gestelde vragen ontwijkt is er geen sprake van. Zo heeft verzoeker antwoord gegeven met betrekking tot de vragen omtrent het preken binnen het Soedanese leger, het conflict in Darfoer, de reden waarom hij niet naar Darfoer willen gaan vechten ... etc. Uit zijn antwoorden stelt Uw Raad vast dat verzoeker de gestelde vragen niet ontwijkt heeft.

Verzoeker is van mening dat de Commissaris niet tot een redelijk beslissing is gekomen aangezien deze laatste het gehoor van verzoeker buiten context geplaatst heeft. Dienvolgens schendt de bestreden beslissing hierdoor voormelde normen.”

Waar hem verweten wordt dat hij de conflicten in Darfoer en elders in Soedan verwarde, voert verzoeker aan:

“Nergens uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker verwarring tussen het conflict in Darfoer en in de provincies Blauwe Nijl en Zuid-Kordofan gemaakt heeft. Verzoeker verwijst naar het conflict in de provincies Blauwe Bijl en Zuid-Kordofan, zijnde als regio's in Soedan alwaar conflict plaats gevonden heeft. Hij verwijst naar deze conflicten "in het algemeen" en ziet ook niet waaruit de verwarring blijkt.

Zo zegt verzoeker tijdens zijn gehoor "in het Westen zijn er overal problemen, van Damzin tot de Nuba moutains, ik geef dat in het algemeen, ik ging niet naar West Soedan, nu zijn er specifieke plaatsen waar er gevochten wordt”

Volledigheidshalve stelt verzoeker vast dat zijn verklaringen door de bestreden beslissing buiten context worden geplaatst en bijgevolg dat de beslissing tot een onredelijke besluit gekomen is.”

Omtrent het gebrek aan kennis dat hem inzake het conflict in Darfoer verweten wordt, stelt verzoeker:

“Verzoeker heeft de eer hierop te antwoorden dat hij in Darfoer nooit geweest is en daar niet gewoond heeft. Het spreekt voor zich dat als hij aldaar niet gevochten heeft, dat hij weinig informatie kan geven over het conflict waaraan hij geen deel genomen heeft. Dat de bestreden beslissing zijn asielaanvraag verwerpt op grond hiervan, duidt aan dat de bestreden beslissing een onredelijke beslissing is”

Met betrekking tot zijn desertie, stelt verzoeker:

“Verzoeker heeft de eer hierop te antwoorden dat hij ontegensprekelijk informatie omtrent zijn leger dienst in Soedan gegeven heeft. Dat verzoeker in het Soedanese leger werd gerekruteerd en dat hij zijn leger dienst niet afgemaakt heeft, worden door de bestreden beslissing NIET in vraag gesteld;

Welnu, als verzoeker in België zich bevindt terwijl hij zijn leger dienst niet afgemaakt heeft, wat houdt dat in?

Dat houdt ontegensprekelijk in dat verzoeker het Soedanese leger gedeserteerd heeft. Dit houdt eveneens in dat hij zonder twijfel in Soedan vervolgd zou worden bij een mogelijk terugkeer naar Soedan.

Volledigheidshalve voegt verzoeker er aan toe dat zijn deserteren uit het Soedanese leger een onafhankelijk asielmotief is die afzonderlijk dient beoordeeld te worden.

De weigering van een hogere bevel, zijnde de weigering om deel te nemen aan het conflict in Darfoer enerzijds, en de deserteren van het Soedanese leger anderzijds, zijn twee verschillende asielmotieven met verschillende strafrechtelijke gevolgen in Soedan.

Hieruit volgt dat de bestreden beslissing in gebrek gebleven is een onderzoek te voeren naar een asielmotief waarop verzoeker in aanmerking voor vervolging komt. Dienvolgens schendt de bestreden beslissing de motiveringsplicht.”

3.1.3. Verzoeker voert inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verweerder beperkt zich tot lichtzinnige overwegingen en liet na te onderzoeken of artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet geschonden kan zijn ingevolge foltering of onmenselijke behandeling van verzoeker door de Soedanese autoriteiten. Helaas motiveert het CGVS niet waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is strijdig met de motiveringsplicht.

3.1.4. Verzoeker legt op 22 september 2016 per aangetekend schrijven en door middel van een aanvullende nota een kopie van een vonnis neer (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

3.2.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

3.2.2. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft.

Waar verzoeker beweert dat de bestreden beslissing geen motivering behelst inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, dient te worden vastgesteld dat dit een loutere en kennelijke miskennis vormt van de inhoud van de bestreden beslissing. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.2.4. Verzoeker beweert in het onderhavige verzoekschrift dat hij lijdt aan psychologische problemen en dat het bewijs hiervan in het administratief dossier te vinden is. Verzoeker kan in deze bewering echter niet worden gevolgd. Verzoeker brengt vooreerst geen medisch attest bij waaruit het bestaan van psychische problemen in zijn hoofd kan worden afgeleid. Bijgevolg toont hij niet aan dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of ten tijde van het gehoor bij het CGVS niet in staat was om volwaardige verklaringen af te leggen. Voorts formuleerde verzoeker noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS, blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker beperkt zich bovendien tot de algemene bewering dat uit het administratief dossier psychische problemen zouden blijken. Hij laat na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze deze beweerd problemen zijn verklaringen zouden hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten ingevolge zijn desertie uit het Soedanese leger. Deze zou het gevolg zijn van zijn weigering zich naar oorlogsgebied te begeven en zijn hieruit voortvloeiende opsluiting en straf.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“U verklaarde dat u in september 2014 vervroegd uit verlof moest terugkeren en dat u van de commander van uw eenheid de informatie kreeg dat u naar “West Soedan moest gaan” en u en de andere soldaten er toen “preken” kregen die het duidelijk maakten dat het “een etnisch probleem” was (zie gehoorverslag CGVS p.8). De soldaten die naar West Soedan wilden gaan vechten moesten dan aan de ene kant gaan staan en degenen die weigerden moesten aan de andere kant gaan staan.

Er werd u gevraagd welke preken u te horen kreeg toen u terug kwam uit vakantie en u bleef erg vaag over wat er toen gezegd werd; u zei dat ze aan het preken waren over “etnische onderwerpen” en over de verschillende organisaties maar dat er geen link was met de nationale defensie en dat ze zouden gezegd hebben dat iedereen graag de macht heeft (zie gehoorverslag CGVS p.9).

Toen er u dan gevraagd werd wat er op dat moment concreet gezegd werd zei u opnieuw dat het een etnisch conflict is, “ over de dingen die aan de universiteiten werden uitgedeeld, over de nieuwe generatie, het is een soort van brainwashen, om de anderen te haten, al die dingen die geen verband hebben met de nationale defensie, dat is onmogelijk om te aanvaarden” (zie gehoorverslag CGVS p.9). Er moest opnieuw vastgesteld worden dat u erg vaag blijft over wat er dan op dat moment aan u gezegd werd en dat u niet op de u gestelde vraag antwoordt.

Gevraagd wat u bedoelde toen u zei dat het een etnisch conflict betreft zei u dat het over het scheiden van Soedan gaat, zoals het vroegere conflict met het zuiden waarin uw broer overleed.

U werd er dan op gewezen dat u erg vaag bleef over wat er toen gezegd werd op het moment dat u terug kwam uit vakantie en er werd u dan gevraagd waarom er mensen naar West Soedan gestuurd werden en waar precies in West Soedan. U zei dat het conflict in Talodi was maar dat u het niet zeker was maar dat het in het algemeen in West Soedan was. U herhaalde dan opnieuw dat het een etnisch probleem was en maakte opnieuw de vergelijking met het vroegere conflict in het zuiden van Soedan. U werd dan opnieuw gevraagd welk conflict er in het Westen van Soedan gaande was en u zei opnieuw dat het hetzelfde probleem was als in het vroegere conflict in het zuiden, dat het een etnisch probleem was en dat er nu veel families zijn in het westen die in de open lucht verblijven (zie gehoorverslag CGVS p.10).

Ook toen er u gevraagd werd wat men dan concreet zei in het leger over het conflict in het Westen en tegen wie u daar zou moeten gaan vechten, ontweek u de u gestelde vraag en gaf u het volgende vage antwoord: "ja, er is een oorlog, een conflict, ze zeiden dat die mensen tegen het land waren". Gevraagd over welke mensen u het dan had ontwijkt u opnieuw de vraag en zegt u dat het een etnisch probleem is dat ook zonder het leger kan opgelost worden. Wanneer u dan de vraag opnieuw gesteld wordt, tegen wie het Soedanese leger dan vecht in het westen zegt u dan dat "het Soedanees leger en het leger van het westen 1 leger zou moeten zijn maar dat ze tegen elkaar vechten en dat de slachtoffers onschuldige mensen zijn" (zie gehoorverslag CGVS p.10).

Er moet dus vastgesteld worden dat u na het herhaaldelijk ontwijken van de u gestelde vragen over wat men u dan precies zei toen men u vroeg om te gaan vechten in "het westen van Soedan" enkel in de meest vage bewoordingen over een conflict in "West Soedan" spreekt zonder op een enkel moment concreet te worden."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Hij beperkt zich namelijk tot een loutere ontkenning van de gedane vaststellingen en de gevolgtrekkingen die hieraan worden verbonden in de bestreden beslissing. Nochtans blijkt uit het voorgaande genoegzaam dat verzoeker herhaaldelijk de aan hem gestelde vragen ontweek, steevast verviel in uiterst vage en algemene bewoordingen en niet bij machte bleek om concrete en doorleefde verklaringen af te leggen omtrent de preken die hij en zijn medesoldaten zouden hebben gehad en hetgeen doorheen deze preken werd verteld.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Er werd u dan gevraagd waar precies in het westen van Soedan er een conflict gaande is en u zei dat er in het westen overal problemen zijn, van Damazin tot de Nuba bergen maar dat dit in het algemeen is. U verklaarde dan niet te weten in welke Soedanese staat de stad Damazin ligt en ook niet te weten in welke staat de Nuba bergen liggen in Soedan want "in west Soedan is het 1 gebied" en u kent de opdelingen niet (zie gehoorverslag CGVS p.10).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de stad Damazin de hoofdstad is van de Blauwe Nijl staat, in het zuidoosten van Soedan en dat de Nuba bergen in de provincie Zuid-Kordofan liggen in het zuiden van Soedan. Ook Talodi, waarover u zei dat het conflict daar was (zie hierboven) ligt in Zuid-Kordofan en dus niet in het westen van Soedan.

Er werd u dan gevraagd waar Darfoer ligt in Soedan en u zei dat Darfoer in het westen ligt. Gevraagd of het leger jullie dan naar Darfoer wilde sturen, bevestigde u dat. Gevraagd waarom u dat dan niet eerder zei en waarom u het bleef hebben over het "westen van Soedan", zei u enkel dat u het idee niet aanvaardde om tegen uw broeders te gaan vechten in het Westen (zie gehoorverslag CGVS p.10).

Hoewel u dus voortdurend bleef verklaren dat men u in het leger gevraagd zou hebben om naar het "westen van Soedan te gaan" geeft u, wanneer u herhaaldelijk gevraagd wordt welk conflict er dan gaande is in het westen van Soedan, enkel plaatsnamen die niet in het westen van Soedan liggen maar in het zuiden of zuidoosten van Soedan (in Zuid-Kordofan en in de Blauwe Nijl staat) om dan, pas nadat de Protection Officer u letterlijk vroeg of u dan naar Darfoer ging gestuurd worden, te zeggen dat het leger u naar Darfoer wilde sturen.

Er moet vastgesteld worden dat u tegenstrijdige en zeer vage verklaringen aflegt over waar het leger u naartoe zou willen gestuurd hebben. U hebt het voortdurend over het westen van Soedan en het conflict daar maar wanneer u dan gevraagd om concreet plaatsen te benoemen in het westen van Soedan, geeft u namen van plaatsen die niet in het westen liggen van Soedan.

Het conflict in het westen van Soedan is het conflict in Darfoer (zie informatie in de blauwe map) en niet het conflict in de provincies Blauwe Nijl en Zuid-Kordofan. U haalt hier duidelijk deze twee verschillende conflicten door elkaar, wat allerminst geloofwaardig is voor iemand die verklaarde als soldaat een bevel geweigerd te hebben om deel te nemen aan het conflict in het westen van Soedan.

Pas nadat er u gevraagd werd waar Darfoer in Soedan ligt, wat u correct in het westen van Soedan situeerde, en er u dan gevraagd werd of het naar daar was dat het leger u wilde sturen, bevestigt u dan dat het leger u naar Darfoer wilde sturen."

Verzoeker voert ter weerlegging van voormelde motieven geen dienstige verklaringen aan. Hij beperkt zich ertoe één van zijn eerdere verklaringen te herhalen en te poneren dat uit het gehoorverslag niet zou blijken dat hij de conflicten in West-Soedan en elders in Soedan verwarde. Uit de voorgaande passages uit het gehoorverslag bij het CGVS blijkt echter weldegelijk duidelijk dat hij de twee voormelde conflicten verwarde.

Daarenboven bleek verzoeker vervolgens niet bij machte om de nodige informatie te verschaffen over het conflict in Darfoer, nochtans het conflict waarbij hij volgens zijn uiteindelijke gezegden betrokken dreigde te worden. In deze wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Wanneer er u dan gevraagd werd wat er gebeurt in Darfoer en of u het conflict in Darfoer kon uitleggen aan de Protection Officer zei u dat u het zou kunnen uitgelegd hebben als u naar daar gegaan was maar dat u geweigerd hebt om er naartoe te gaan (zie gehoorverslag CGVS p.11). Gevraagd waarom u dan weigerde om ernaartoe te gaan, als u niet weet wat er daar gaande is, ontwijkt u opnieuw de u gesteld vraag en antwoordde u met de volgende vragen; “een persoon die getraind wordt en een geweer krijgt om binnen Soedan te gaan, om tegen wie te vechten? Om wat te doen? Als ze me naar een basis brengen en ik krijg een preek en ze zeggen dat er vijanden zijn in West Soedan, als ik een geweer krijg, wat moet ik daar gaan doen?”

Wanneer er u dan gevraagd wordt wat het Soedanese leger in West Soedan, Darfoer, doet zegt u dat dit geen vraag is en dat de PO deze vraag al drie keer stelde en dat men naar daar gaat met een wapen om te vechten. Ook de vraag tegen wie het Soedanese leger dan vecht in Darfoer ontwijkt u en u zegt enkel dat Soedanezen tegen Soedanezen vechten. Wanneer u dan gevraagd wordt of dat alles is wat u weet over het conflict in Darfoer zegt u dat dit alles is wat u weet over de problemen in West Soedan en dat u naar hier kwam omdat u de details van de incidenten niet wil weten en uw informatie zegt dat de mensen daar gemarginaliseerd worden en ontheemd worden “omwille van macht” (zie gehoorverslag CGVS p.11). Opnieuw moet dus vastgesteld worden dat u enkel in de meest vage bewoordingen over het conflict in Darfoer kan spreken en dat terwijl u verklaarde dat u zou geweigerd hebben om daarnaartoe gestuurd te worden als soldaat. Wanneer u dan gevraagd wordt of u kon uitleggen wat u bedoelde met “omwille van macht” herhaalt u dit gewoon en vraagt u dan aan de PO of hij zou gaan moesten ze hem een wapen geven. Opnieuw ontwijkt u dus de u gestelde vraag en wanneer u er op gewezen wordt het enkel aan de PO is om vragen te stellen tijdens uw gehoor op het CGVS zegt u dat de PO dezelfde vraag niet negen keer opnieuw moet stellen en dat het uw plicht is om te antwoorden maar dat u niet drie keer moet antwoorden als de PO u drie keer dezelfde vraag stelt (zie gehoorverslag CGVS p.11).

Er moet dus vastgesteld worden dat u het eerst over het conflict in West Soedan hebt waar het Soedanese leger u naartoe zou willen sturen hebben om dan enkel plaatsen te kunnen noemen die niet in het westen van Soedan liggen maar in andere conflictgebieden in het zuiden en zuidoosten van Soedan. U verklaart dan later dat het leger u naar Darfoer wilde sturen waarna moet vastgesteld worden dat u eigenlijk helemaal niets afweet van het conflict in Darfoer en niet weet tegen wie het Soedanese leger daar zou vechten. Uw uitleg voor het feit dat u niets over het conflict weet in Darfoer namelijk dat u er niets over weet omdat u weigerde om daarnaartoe te gaan kan allerm minst overtuigen. Dat u als soldaat in het Soedanees leger een dergelijk groot risico zou nemen om het bevel om naar “west Soedan” te gaan te weigeren terwijl u eigenlijk niet weet welk conflict daar gaande is en tegen wie het Soedanees leger daar vecht, is niet geloofwaardig. Dat u verschillende binnenlandse conflicten in Soedan door elkaar haalt, ondergraaft verder uw verklaringen dat men u in het Soedanees leger gevraagd zou hebben om deel te nemen aan het conflict in West Soedan.”

Verzoeker biedt voor voormelde vaststellingen geen dienstige verklaring. Het loutere gegeven dat hij nooit in Darfoer was en er niet woonde of vocht, kan zijn gebrek aan kennis immers niet vergoelijken. Indien hij werkelijk als soldaat zou zijn gedwongen om deel te nemen aan dit conflict en het risico nam om dit bevel te weigeren, kon minstens worden verwacht dat hij wist welk conflict er gaande was en tegen wie het leger daar vocht. Minstens kon worden verwacht dat hij zich hierover terdege zou hebben geïnformeerd in het kader en ter adstructie van onderhavige asielaanvraag en met het oogmerk deze asielaanvraag te kunnen onderbouwen aan de hand van de nodige achtergrondinformatie. Dat hij naliet dit te doen getuigt van een flagrant gebrek aan interesse voor zijn beweerde relaas en problemen en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor vervolging.

Aangezien er blijkens het voorgaande geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn weigering om als soldaat deel te nemen aan een conflict in Soedan, kan evenmin geloof worden gehecht aan zijn verklaring als zou hij ingevolge deze weigering en haar gevolgen uit het leger zijn gedeserteerd. Bijgevolg maakt verzoeker zijn vermeende desertie uit het leger geheel niet

aannemelijk. Dat hij deze desertie in het onderhavige verzoekschrift *post factum* tracht los te koppelen van zijn asielrelaas en als afzonderlijk asielmotief afschildert, draagt aan deze vaststelling alleen maar bij. Dit geldt des te meer nu hij niet de minste precisering geeft omtrent het ogenblik en de omstandigheden waarin hij dan wel zou zijn gedeserteerd.

De neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. Het medisch attest in het administratief dossier (map 'documenten') kan omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Het vonnis (rechtsplegingsdossier, stuk 9) wordt slechts neergelegd in de vorm van een kopie. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, kan aan dit stuk geen bewijswaarde worden gehecht. Dit geldt nog des te meer nu dit stuk niet wordt neergelegd in het kader en ter ondersteuning van geloofwaardige gezegden.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.2.5. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan zijn asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS